

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917201776
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5917201776.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: D. Y., nar. XX.XX.XXXX a G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, deti rodičov, matky D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X, prechodne bytom E. X. XX, zastúpenej Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou so sídlom A. Y. XXXX/XX, Z. a otca D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X, zastúpeného JUDr. Pavlom Baďom, advokátom so sídlom U. H. XXXX/X, Z., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, za účasti prokurátora, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č. k. 3P/18/2017-656 zo dňa 20. novembra 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1) Napadnutým uznesením súd uložil otcovi povinnosť odovzdať mal. deti D. a G. do osobnej starostlivosti matky a prispievať na výživu mal. D. v sume 90,- eur mesačne a mal. G. výživné v sume 60,- eur mesačne, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia. Ďalej rozhodol, že neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3P/18/2017.

2) Uviedol, že vzhľadom na stav konania, kedy návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol doručený súdu po vyhlásení rozsudku zo dňa 20.09.2018, mal z vykonaného dokazovania vo veci samej dostatočne preukázané, že striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov o mal. deti dlhodobo nefunguje, keď z dôvodu stabilizácie režimu maloletých a zistenej zmeny pomerov súd rozsudkom o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom č.k. 2P/77/2016-76 zo dňa 16.01.2017 zmenil a maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky. Rovnako tak ako v konaní vo veci samej, mal súd dostatočne preukázané, že vzťah medzi rodičmi je dysfunkčný, komunikácia medzi rodičmi nefunguje, pričom nepriaznivá situácia sa prenáša na správanie, prežívanie a postoj mal. detí, pôsobí na ne zmätočne, a preto je nevyhnutné stabilizovať pomery mal. detí a stanoviť pre ne pravidlá, ktoré sa budú dodržiavať. Zároveň súd rovnako ako v rozhodnutí vo veci samej uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí. Súd prvej inštancie po zhodnotení majetkových pomerov otca mal za to, že tento je schopný uhrádzať výživné v súdom určenej výške. Súd zohľadnil výdavky na zabezpečovanie potrieb mal. detí súvisiace jednak so školskou dochádzkou, ako aj výdavky na zabezpečenie bytových potrieb mal. detí v rodinnom dome v E. X. č. XX, ktoré musí vynaložiť matka mal. detí.

3) Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie proti výroku o výživnom otec maloletých detí a žiadal, aby odvolací súd predmetný výrok zrušil a návrh prispievať na výživu mal. D. vo výške 90,- eur a mal. G. vo výške 60,- eur zamietol. Má za to, že rozhodnutie je v rozpore s ust. § 366 CMP, keď súd pre svoje rozhodnutie stanovil výživné na mal. deti rovnako ako rozhodol aj rozsudkom č.k. 3P/18/2017-392 zo dňa 25.01.2018, ktorý bol zrušený uznesením KS Žilina č.k. 9CoP/27/2018-486 zo

dňa 21.06.2018, ako aj rozsudkom č.k. 3P/18/2017-589 zo dňa 02.09.2018, proti ktorému bolo podané odvolanie vrátane odvolania voči výroku o výživnom. Poukázal na doposiaľ platný a účinný rozsudok OS Ružomberok č.k. 2P/77/2016-76 zo dňa 16.01.2017, ktorým bolo okrem iného rozhodnuté, že výživné na mal. deti sa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčuje. Doposiaľ nie je platná iná zmena rodičovskej starostlivosti vrátane výživného, a preto výšku výživného stanovenú v súvislosti s neodkladným opatrením považuje za neprimeranú a rozpornú s ust. § 366 CMP, ktorej nevyhnutnú mieru súd nijako neskúmal a ani neodôvodnil. Súd sa nezaoberal žiadnymi inými možnosťami zabezpečovania výživného pre mal. deti a to napr. najmä, že ako otec doposiaľ zabezpečuje životné potreby maloletých, v čom vidí nesprávne a neúplné zistenie skutkového stavu danej veci. Naďalej je pripravený a má záujem zabezpečiť životné potreby mal. detí reálnym materiálnym plnením v nevyhnutnej miere.

4) Matka vo vyjadrení poukázala na to, že neodkladné opatrenie bolo nariadené po vydaní meritórneho rozhodnutia vo veci samej 3P/18/2017-589 zo dňa 20.09.2018. Na základe predmetného rozsudku mal súd dostatočne preukázané odôvodnené potreby mal. detí a najmä majetkové a príjmové možnosti rodičov. Z tohto titulu odvolanie otca mal. detí na výšku výživného neobstojí. Ďalej uviedla, že nesúhlasí s tvrdením otca, že zabezpečoval pre deti životné potreby, nakoľko podľa predmetného neodkladného opatrenia neprispel na mal. deti ani jedno euro. Má za to, že otec sa chce účelovo vyhnúť plateniu výživného voči svojim mal. deťom, ktoré boli zverené do osobnej starostlivosti matke. Nakoľko otec nepodal odvolanie voči zmene osobnej starostlivosti, je povinnosť plnenia si vyživovacej povinnosti otcom daná. Zároveň považuje výšku výživného na mal. deti za primeranú, a preto žiada, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie.

5) Krajská prokuratúra Žilina navrhla rozhodnutie potvrdiť, z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že striedavá osobná starostlivosť rodičov nefunguje a pre ďalší vývoj detí sa v súčasnosti javí ako nevhodná. Suma výživného na mal. deti zodpovedá kritériu nevyhnutnej miery, vzhľadom na osobné a zárodkové pomery otca, ako aj náklady súvisiace so starostlivosťou o maloletých. Takto určené výživné pokryje nevyhnutné náklady na výživu s pripočítaním osobnej starostlivosti matky a jej finančného príspevku.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7) Je nutné poznamenať, že neodkladné opatrenie je mimoriadnym inštitútom a môže byť nariadené iba vtedy, ak sú naplnené predpoklady ustanovené zákonom. Neodkladné opatrenie je vo svojej podstate najmä preventívnym inštitútom a v danom prípade ho bolo možné nariadiť, nakoľko bolo potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov.

8) Potreba dočasnej úpravy pomerov je skutkovou otázkou. Existenciu tejto potreby dočasnej úpravy bude preto možné posúdiť iba pri znalosti konkrétnych okolností danej veci. Všeobecne však možno potrebu dočasnej úpravy akceptovať za stavu, ak sa bez jej existencie vzťahu, ktorých úprava má byť predmetom neodkladného opatrenia, stali neudržateľné, prípadne výkon práv a povinností jednotlivými stranami vyplývajúcimi z týchto vzťahov by bez dočasnej právnej úpravy vykazoval znaky zrejmej nevyváženosti.

9) Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné. Aj v tomto konaní (konanie o nariadenie neodkladného opatrenia) súd postupuje v súčinnosti so stranami tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi nimi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu neodkladného opatrenia. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení otca maloletých na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia.

10) Odvolací súd podrobne preskúmal napadnuté uznesenie a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie o výživnom. Tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP (v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP), pričom odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takom prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

11) Otec poukazoval na skutočnosť, že výška výživného stanovená neodkladným opatrením je neprimeraná a rozporná s ust. § 366 CMP. V zmysle predmetného ustanovenia neodkladným opatrením možno uložiť povinnosť platiť výživné len v nevyhnutnej miere tak, aby pokrývalo nevyhnutné výdavky na výživu maloletých detí, bez ohľadu na fakt, v akej výške bude v konečnom dôsledku určené výživné povinného rodiča vo vzťahu k maloletým deťom. V danom prípade súd prvej inštancie neodkladným opatrením určil výšku výživného na mal. deti na základe dokazovania vykonaného pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd má za to, že takto osvojené skutočnosti, keďže medzi vydaním rozhodnutia vo veci samej a neodkladného opatrenia prešli len dva mesiace, sa týkajú reálnych majetkových a príjmových možností rodičov a sú dostatočným podkladom pre rozhodnutie o výške výživného.

12) Okrem uvedeného mal odvolací súd zo samotného vyjadrenia otca preukázané, že tento svoju vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom neplní v požadovanom rozsahu, keďže sám poukázal na skutočnosť, že potreby detí zabezpečuje v nevyhnutnej miere materiálnym plnením. Vzhľadom na situáciu, kedy boli deti neodkladným opatrením zverené do osobnej starostlivosti matky, má súd za to, že otec je povinný sa na vyživovacej povinnosti detí podieľať aj finančným plnením. Najmä v prípade, ak matka popiera tvrdenia otca ohľadne plnenia si vyživovacej povinnosti. Otec maloletých trvá na tom, že doposiaľ vždy zabezpečoval životné potreby detí a je pripravený robiť tak naďalej. Odvolací súd preto nevidí dôvod, pre ktorý by tak otec, namiesto doterajšieho zabezpečovania potrieb maloletých materiálnym plnením, nemohol robiť poukázaním výživného na mal. deti k rukám matky.

13) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).